

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 11 0 U 021952 18 Uvp
Banjaluka, 22.01.2020. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M.V. iz K., B., koga zastupa punomoćnik I.Đ., advokat iz B., ... (u daljem tekstu: tužilac), protiv akta broj ... od 01.12.2017. godine tuženog Ministarstva, u predmetu ponavljanja postupka ostvarivanja prava na naknadu štete nastale u periodu ratnih dejstava, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci broj 11 0 U 021952 18 U od 14.02.2018. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.01.2020. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za nadoknadu troškova postupka.

Obrazloženje

Pobijanom presudom (stavom 1. izreke) odbijena je tužba podnesena protiv uvodno označenog akta tuženog, kojim je odbijen prijedlog tužioca za ponavljanje upravnog postupka okončanog rješenjem tuženog broj ... od 22.03.2011. godine. Stavom 2. izreke pobijane presude odbijen je zahtjev tužioca za nadoknadu troškova upravnog spora.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je tužilac dana 02.10.2014. godine podnio prijedlog za ponavljanje upravnog postupka okončanog rješenjem tuženog broj ... od 22.03.2011. godine, kojim je odbijen prigovor tužioca izjavljen protiv zaključka Pravobranilaštva Republike Srpske, Sjedište zamjenika B. broj ... od 30.01.2007. godine, a kojim je shodno odredbi člana 10. Zakona o ostvarivanju prava na naknadu materijalne i nematerijalne štete nastale u periodu ratnih dejstava od 20. maja 1992. do 19. juna 1996. godine („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 103/05, 1/09, 49/09 i 118/09), obustavljen postupak vansudskog poravnanja sa tužiocem, jer se on izjasnio da ne prihvata zaključenje istog. Dalje je sud naveo da je tužilac zatražio ponavljanje upravnog postupka u smislu odredbe člana 234. stav 1. tačka 1. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 13/02, 87/07 i 50/10 - u daljem tekstu: ZOUP), navodeći kao razlog nesporne činjenice da je u međuvremenu Osnovni sud u Banjaluci rješenjem broj 71 0 P 122837 11 P od 26.06.2012. godine utvrdio povlačenje njegove tužbe u parnici za naknadu štete, te rješenjem isti broj od 02.10.2014. godine odbio prijedlog tužioca za povraćaj u predašnje stanje, a koje činjenice i priloženi dokazi (rješenja Osnovnog suda u Banjaluci), nisu osnov za ponavljanje upravnog postupka, što je tuženi pravilno zaključio. Sud je obrazložio da su nove činjenice i novi dokazi shodno odredbi člana 234. stav 1. tačka 1. ZOUP samo one činjenice i dokazi koji su postojali u vrijeme vođenja upravnog postupka, ali stranka za njih nije znala ili iz određenih razloga nije mogla da ih upotrijebi u upravnom postupku, a što svakako nisu pomenute odluke Osnovnog

suda u Banjaluci donesene naknadno u parničnom postupku. Odbijeni su navodi tužioca da mu je osporenim aktom onemogućeno ostvarivanje prava na naknadu štete, uz stav suda da je tužilac imao mogućnost da zaključi vansudsko poravnanje za naknadu štete, koje pravo nije iskoristio u okončanom upravnom postupku, a da okolnost što je u parnici naknadno utvrđeno povlačenje njegove tužbe, ne obavezuje tuženog da ovaj upravni postupak ponovi, kako to pogrešno smatra tužilac.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev) tužilac pobija njenu zakonitost zbog povrede pravila postupka koja je od uticaja na rješenje stvari i pogrešne primjene materijalnog prava. U zahtjevu iznosi da je u obrazloženju pobijane presude sud hronološki opisao postupak koji se vodio pred organom uprave i sudom, ali je propustio da se izjasni o tome da su osporenim aktom povrijeđena osnovna načela Ustava Republike Srpske, prvenstveno načelo jednakosti i ravnopravnosti, jer su druga lica sa istim zahtjevom uspjela da ostvare pravo na naknadu, pa je „neravnopravno“ da tužilac nakon toliko uloženog nпора u sudskom i u upravnom postupku ostane uskraćen za prava koja mu pripadaju. Dodaje da organi uprave i sud nisu pružili pomoć tužiocu kao neukoj stranci, što je rezultiralo time da je on ostao uskraćen za pripadajuća prava, a konkretna situacija se može tumačiti kao uslovljavanje stranke da zaključi vansudsko poravnanje, gdje odbijanje ima za posljedicu onemogućavanje ostvarivanja prava. Zbog navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi, te da obaveže tuženog da tužiocu nadoknadi troškove ovog postupka koji se odnose na sastav zahtjeva od strane advokata.

Tuženi u odgovoru na zahtjev navodi da je isti neosnovan i predlaže da ga ovaj sud kao takvog odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev, kao i cjelokupne spise upravnog spora i predmetne upravne stvari, shodno odredbi člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tuženog od 01.12.2017. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje tužilac nije doveo u sumnju navodima zahtjeva.

Tužilac ničim konkretno ne pobija zaključak suda da je tuženi zakonito postupio kada je odbio njegov prijedlog za ponavljanje upravnog postupka okončanog rješenjem broj ... od 22.03.2011. godine, jer je tužilac u istom ukazao na određene činjenice i dokaze (o povlačenju njegove tužbe za naknadu štete u parničnom postupku), koje činjenice i dokazi nisu novi sa aspekta odredbe člana 234. stav 1. tačka 1. ZOUP, čije je tumačenje dao nižestepeni sud u pobijanoj presudi, a koje u cjelini podržava i ovaj sud.

Nije osnovan navod tužioca da su osporenim aktom povrijeđena načela jednakosti i ravnopravnosti, te pružanja pomoći neukoj stranci, obzirom da je tužiocu u upravnom postupku okončanom rješenjem tuženog broj ... od 22.03.2011. godine, pružena mogućnost da zaključi vansudsko poravnanje u vezi sa naknadom štete, ali je on to odbio, pa je postupak pred organom uprave obustavljen, a okolnost što je naknadno u parnici utvrđeno povlačenje tužbe za naknadu štete, jer tužilac nije pristupio na glavnu raspravu, nije osnov za ponavljanje predmetnog upravnog postupka, što je pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Kod ovakvog stanja stvari, proizilazi da pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca za njeno vanredno preispitivanje odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Odluka o troškovima postupka iz stava 2. izreke ove presude se zasniva na odredbi člana 49a. stav 1. ZUS, s obzirom da je zahtjev tužioca odbijen, pa proizilazi da on nije uspio u ovom postupku, zbog čega mu ne pripada pravo na nadoknadu troškova istog.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić